

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie; ter bespoediging van plaatsing behoudt de Redactie zich het recht voor, de stukken te bekorten.)

„KING-SIZE” DRUKWERK

Het schijnt dat de laatste tijd een nieuwe mode opgang doet inzake reclamedrukwerk voor geneesmiddelen. Men zoekt het in zulk extreem groot formaat, liefst met „Niet vouwen s.v.p.” op het couvert, dat de openingen van onze brievenbussen daar niet op berekend zijn. Dat betekent onverantwoord tijdverlies voor de brievenbestellers, die aanbellen en wachten moeten, en tevens niet te rechtvaardigen ongemak voor onze huisgenoten, die aan de deur moeten komen om datgene in ontvangst te nemen, dat in de kortst mogelijke tijd de weg naar de prullemand vindt. De gigantische afmeting maakt bewaren onmogelijk, zelfs indien men dit zou overwegen.

Ik hoop dat de fabrikanten van geneesmiddelen en hun vertegenwoordigers dit stukje onder de ogen komt. Ik zou er hun op willen wijzen, dat de door hen bezorgde overlast de slechtst mogelijke introductie is van hun produkten, zodat het ook hun eigen belang is terug te keren tot drukwerk van normale afmetingen.

Als post scriptum wil ik nog hieraan toevoegen, dat bij goede wil ook de verpakking van vele monsterzendingen meer in overeenstemming met de doorgankelijkheid van onze brievenbussen zou kunnen worden gebracht. In deze tijd van schaarste aan werkrachten, zowel bij de PTT als in het huishouden, dient thans meer dan ooit hiermede rekening gehouden te worden.

Amsterdam, 18 juli 1961

L. H. LEVIE

CHRONISCHE OVERDOSERING VAN VITAMINE-A

Het lijkt mij nuttig enkele praktische ervaringen over de moeilijkheden bij de vitamine-A-therapie toe te voegen aan het referaat van F. K. (1961).

Bij de niet verzekerde particuliere patiënten zal men zich gewoonlijk wel aan de voorgeschreven dosering houden, daar het geneesmiddel nogal prijzig is. Bij verzekerde particuliere patiënten is de toestand echter veel ongunstiger. De patiënten kunnen hun recept zonder voorkennis van de arts steeds weer doen herhalen en controle is vrijwel onmogelijk. Deze patiënten moeten ernstig worden gewaarschuwd voor overdosering. In deze groep heb ik eenmaal ernstige haaruitval gezien (post of propter?).

Helaas zijn vitamine-A-bepalingen van het bloedserum veel te moeilijk om als geregelde controle te worden gebruikt. Bij de fonds-patiënten lijkt dit veel makkelijker, daar zij het geneesmiddel alleen op recept kunnen krijgen.

Houdt men zijn kaartsysteem goed bij, dan blijkt het geregeld voor te komen, dat de patiënten veel te vaak een recept komen halen en dat zij meer dan het dubbele van de voorgeschreven dosis (aangegeven in eenheden) gebruiken. Bij nader onderzoek blijken de volgende twee oorzaken het meeste voor te komen:

1. De patiënt weet niet hoe hij met het druppelflesje moet omgaan: hij schudt de druppels eruit of hij neemt maar een theelepeltje of een scheutje!

2. Het aantal druppels is door de apothekersassistente verkeerd uitgerekend. De meest voorkomende fout is, dat men het aantal druppels per cm³ of per gram uitrekent en dit getal op het flesje vermeldt. Men vergeet dan het aantal druppels uit te rekenen dat overeenkomt met het aantal voorgeschreven eenheden. Het is dan ook een goede gewoonte,

de patiënt bij het halen van een nieuw recept steeds het laatst gebruikte flesje te laten meenemen, omdat men op deze manier achteraf nog enige controle heeft.

Ten slotte moet men er aan denken dat sommige „in water oplosbare” spécialité's aanzienlijk beter worden geresorbeerd dan de door de apotheker vervaardigde preparaten. Bij overgang op een dergelijke spécialité doet men vaak verstandig, de dosering te halveren.

Soms zie ik patiënten die door de huisarts zonder succes met vitamine-A zijn behandeld. Ik laat de patiënt dan een afschrift van het recept meenemen. Vaak luidt dit dan als volgt:

R: vit. A concentraat 3.000.000 E
isopropylalcohol q.s.
DS 3 dd. gtt. 15

In dit geval is de dosis vitamine-A die per dag wordt toegediend volkomen onbekend.

Het probleem is eenvoudig op te lossen; men schrijft bv. voor: DS 3 dd. 50.000 E of 1 dd. 100.000 E enz.; de apotheker moet dan maar het aantal druppels berekenen.

Literatuur: Referaat (1961) *Ned. T. Geneesk.* 105, 1348.

Rotterdam, 15 juli 1961

W. F. GERMERAAD

HOW TO CHOOSE AN INTERNSHIP IN THE U.S.A.

Naar aanleiding van het artikel van Prof. SNAPPER (1961) zou ik gaarne enige opmerkingen maken. De Nederlandse doctorandus, semi-arts of arts die een „rotating internship” in de Verenigde Staten wenst te vervullen, zal uit dit artikel kunnen leren, in welke ziekenhuizen hij wel, en in welke hij niet moet trachten een plaats te verkrijgen. Maar ook dan zal het niet eenvoudig zijn een keuze te doen uit de ruim 400 ziekenhuizen die volgens Prof. SNAPPER daarvoor in aanmerking komen. Op grond van mijn ervaring in de Verenigde Staten (één jaar „rotating internship” en één jaar „residency”) zou ik het volgende in overweging willen geven: men legge op een centraal punt (bv. het secretariaat van onze Maatschappij) een lijst aan van de Amerikaanse ziekenhuizen, die aan thans in Nederland verblijvende artsen uit eigen ervaring bekend zijn. Via dit contactpunt kunnen sollicitanten uitgebreide inlichtingen verkrijgen over het ziekenhuis, dat zij willen aanschrijven. Vele Amerikaanse ziekenhuizen bieden voortreffelijke opleidingsmogelijkheden, vele missen deze mogelijkheid te enen male. Men neme de moeite om het kaf van het koren te scheiden!

Heeft men plannen om een „residency” (assistentschap als opleiding voor een bepaald specialisme) te beginnen, dan plege men vooraf overleg met de desbetreffende Specialisten Registratie Commissie over een eventuele erkenning van de in de Verenigde Staten genoten opleiding.

Literatuur: SNAPPER, I. (1961) *Ned. T. Geneesk.* 105, 1382.

Amsterdam, 15 juli 1961

M. OORT

(Discussie gesloten; RED.)

BESMETTE PINDA'S

Uit mededelingen van collegae, gebaseerd op recente literatuur*, is ons gebleken, dat men voor patiënten met stollingsstoornissen een gunstig therapeutisch effect verwacht van het nuttigen van rauwe (ongebrande) pinda's. Zonder hier de waarde van deze therapie in discussie te willen brengen, menen wij te moeten wijzen op het gevaar van het nuttigen van ongebrande aardnoten. Bij een nog niet voltooid onderzoek naar salmonella-verontreiniging van plantaardige produkten bleek ons, dat aardnoten, afkomstig van West-Afri-